

Piyano Eğitiminde Alıştırma Çalmanın Öğrenci Başarısına Etkisi

M. Kayhan KURTULDU¹

ÖZET

Alıştırma kavramı piyano eğitiminin vazgeçilmez bir parçasıdır. Özellikle çalışma öncesi hazırlık boyutunda sıkça karşımıza çıkan alıştırma, öğrencilerin bir piyano parçasını çalmaya başlamadan evvel yapacağı önemli uygulamalardan biridir. Bu çalışmada yukarıdaki anlayış ışığında alıştırma yapmanın, piyano eğitiminde öğrencilerin çalma başarılarına etkisi test edilmiştir. Çalışmada öncelikle literatür taraması yapılarak piyano eğitiminde alıştırma yapmanın önemi belirlenmiş ve bu doğrultuda uygulama basamakları geliştirilmiştir. Literatür taramasını takiben uygulama süreci devreye girmiş ve bu süreçte ilk olarak çalışma için belirlenen parçanın ön uygulaması yapılmış, devamında aynı parça bir alıştırma süreci sonunda tekrar çalınarak değerlendirilmeye alınmıştır. Elde edilen veriler neticesinde sonuçlara yönelik istatistik ölçüm süreci devreye girmiştir. İstatistik analiz sürecinde deney ve kontrol gruplarının alıştırma öncesi ve sonrası puanları karşılaştırılmış, ortaya çıkan sonucun deney grubu yönünde gerçekleştiği anlaşılmıştır. Sonuç olarak piyano eğitiminde alıştırma yapmanın, çalınacak esere olan hakimiyeti belli ölçüde artırdığı görülmüştür.

ANAHTAR KELİMELER: Piyano, Piyano Eğitimi, Alıştırma, Egzersiz

Effects of Playing Exercise to Student Success in Piano Education

ABSTRACT

Exercise notion is an indispensable part of piano education. Exercises that are coming up of us especially in preparing process before studying, is one of the important application that can be used by students before practicing. In this study by this mentality as mentioned above, effects of playing exercise to student success in piano education has examined. Firstly the importance level of playing exercise has determined by literature scanning and thus application steps has developed. After literature scanning application process has started and in this process firstly a pre-application has made with song which is determine for this study. By following this application determined song has applied and evaluated after a exercising process. A statistically measuring process has started for the results by collected datas. In statistically process pre-test and last-test points of experimental and control groups has compared and it has understand that

¹ Yrd. Doç. Dr. Karadeniz Teknik Üniversitesi Fatih Eğitim Fakültesi Müzik Eğitimi ABD
Söğütü/Trabzon kayhankurtuldu@gmail.com

results became after measuring has beared toward experimental group. As a conclusion it can be seen that playing exercise is partly increasing the control to playing piece.

KEYWORDS: Piano, Piano Education, Practice, Exercise

GİRİŞ

Çalgı eğitiminin önemli boyutlarından biri olan piyano eğitiminde, bireylerin çalma becerilerini geliştirmesi için yapması gereken önemli çalışmalardan birisi alıştırma çalmaktır. Gerek teknik etütler, gerek gam çalışmalar, gerekse hazırlayıcı alışırtmalar çalmak, öğrencilerin piyano çalma becerileri ve teknik gelişimleri açısından hayati önem taşımaktadır. Piyano eğitiminde var olan her türlü teknik yada müzikal unsura ait bir çalışma, etüt yada egzersiz olduğu düşünülürse, alıştırma çalma kavramının doğru algılanmasının önemi ortaya çıkacaktır. Zira piyano eğitimi süreci başlı başına ayrı bir öğretim ekolüne sahiptir. Dolayısıyla bu durum piyano eğitiminin, müzik eğitiminin önemli bir parçası haline gelmesine ön ayak olmaktadır.

Piyanoya etkili bir eğitim aracı olarak bakıldığında, müzik eğitimi sürecinin hemen her aşamasında bu çalgıdan olabildiğince yararlanmak ve etkili bir şekilde kullanabilmek, müzik öğretmeni yetiştiren kurumlarda esas alınmıştır. Bütün bu özelliklerinden dolayı piyano, müzik öğretmeni yetiştiren kurumlarda büyük ölçüde etkili bir eğitim aracı, kısmen de eğitim alanıdır (Bağçeci, 2005). Müzik eğitiminde her konuda başvurulacak bir çalgı olan piyanonun bu yapısı, öğretim sürecinde uygulanacak çalışma prensiplerini kendine özgü bir yapıya kavuşturmuştur. Bu prensipler içerisinde en başta gelen unsurlardan biri de şüphesiz etüt, egzersiz ve alıştırtmalara gereken zamanı ayırmaktır.

Çalgı eğitiminde öğrenciler için, başlangıçtan itibaren etkili bir şekilde alıştırma yapmak son derece önemlidir. Bu nedenle çalgı öğrenmenin ilk basamaklarından başlayarak sürdürülen çalışmalar, öğrencinin ilgisini çekecek çok sayıda kısa parçalar, nota bulma oyunları ve basit teknik egzersizlerle desteklenmeli ve öğrencinin alıştırma yapma saatleri daha renkli hale getirilerek, düşebileceği isteksizlik de ortadan kaldırılmalıdır (Ercan, 2008, 102). Öğrencilerin bu yolla piyano eğitimi sürecine motive olmalarının sağlanması mümkündür. Sürece motive olan öğrencinin piyano çalmaya karşı isteği de artacağı gibi teknik anlamda desteklenmesi de mümkün olacaktır.

Teknik gelişmenin en destekleyici yardımcıları rutin gam, arpej, etüt ve egzersizleri kapsayan çalışmalardır (Demirova, 2008). Her piyano çalışmasının başlangıcında sistemli olarak yapılan teknik egzersizler, eser ve etüt çalışmalarını önemli ölçüde kolaylaştırarak daha kısa sürede istenilen düzeye ulaşmayı sağlamaktadır (Ekinci, 2004).

Son on yıl boyunca yapılan araştırtmalar, çalışılan alışırtmaların sayısının ve kalitesinin bireylerin performansı etkileyen birincil faktörlerden biri olduğunu

ortaya koymuştur (Nielsen, 2001). Aynı zamanda alıştırmalar performans başarısını belirleyen en önemli faktörlerden biridir. Fakat alıştırma çalmak yada çalgı öğrenmede geçen zamanla performans becerisinin düzeyi, birbirine her zaman denk değildir. Bu sebeple öğrencilerde oluşan dikkate değer bazı farklılıkların giderilmesinde sadece çalışılan alıştırmaların sayısı ve ayrılan zaman değil, farklı türde verimli çalışmaların da katkısı bulunmaktadır (Chunk, 2006).

Eğitimciler öğrencilere nasıl piyano çalınacağı ve nasıl alıştırma yapılacağına öğretildiği hususunda kritik bir rol üstlenmişlerdir (Chang, 2006). Piyano öğrencileri için en güç şeylerden biri etüt ve alıştırmaların nasıl çalışılacağına öğrenmektir. Deneyimsiz öğrenciler genellikle çalmış olmak için çalarlar, alıştırma yapmazlar. Bazen düşüncesizce tekrarlamalarla, çaldığı şeyleri hiç dinlemeden yada ne yaptıklarını kontrol etmeden, bir parçayı baştan sona sürekli çalarlar. Doğru alıştırma, fiziksel eforla birlikte zihin ve kulağın aktif katılımını da gerektirir. Bu nedenle eğer zihin etkili bir şekilde bu işe odaklanırsa, yapılan çalışmalar asla sıkıcı olmaz (Ercan, 2008, 95). Bu açıdan bakıldığında, etkili alıştırmalar sadece zihinsel becerileri kapsamaz, aynı zamanda öğrencileri sorun yaşadıkları hususlarda kullanacakları yöntemler konusunda düşünmeye sevk eder. Bu süreç öğrenciye kendi performansındaki kazanımları değerlendirme ve algılama olanağı sağlar, ayrıca öğrencileri performansını daha da ileriye götürmek için cesaretlendirir (Chunk, 2006).

Alıştırmalar bireylerin günlük yaşamlarındaki tüm aktivitelerini kapsayan bir yapıya sahiptir ve her alıştırma bir öncekinin geliştirilmiş hali biçimindedir. Müzikal performans da yapı olarak karmaşık bir çalışma sürecidir ve bu durum çok daha fazla alıştırma yapmayı gerektirir. Diğer yandan müzikte alıştırma müzisyenlerin çalma tekniği elde etmesine, geliştirmesine, tekniğini koruyabilmesine, yeni müzikler öğrenebilmesine, yorumunu geliştirmesine ve sergileyeceği performans için hazırlanmasına olanak verdiği için gereklidir (Weaver, 2005).

Öğrencilerin piyanoda etkili alıştırmalar çalarak tekniğini, yorumunu ve çalma becerisini geliştirmesi için, nasıl alıştırma çalınması gerektiğini bilmesi yeterli değildir. Öğrencilerin aynı zamanda alıştırma kavramına ve alıştırmaların temel özelliklerine de sahip olması gerekir. Parish (1997) alıştırmaların üç önemli özelliğini şöyle sıralamaktadır; birincisi alıştırmalar kasların eğitimi sayılır ve alıştırmalar kalıcı etkilere sahiptir, ikincisi alıştırmalar birer analiz ve problem çözme unsurlarıdır ve bazı eksiklerimizi görerek gidermemize yardımcı olur, üçüncüsü ise alıştırmalar bireylerin sınırlılıklarını bilerek onları kabul etmesini ve buna göre çalışmasını sağlar.

Piyano çalma tekniğini geliştirici çalışmalar, eserlerin mükemmel icrasında etkili bir araç olarak kabul edilmektedir. Doğru kazandırılmış teknik alışkanlıklar, eserlerdeki en zor ve karmaşık pasajların kolaylıkla seslendirilmesine ve dolayısıyla iyi yorumlanmasına olanak sağlayan bir etkidir (Ekinci, 2004).

Öğrencilerin teknik gelişimleri ve çalma becerilerinin geliştirilmesinde doğru kazanımlara sahip olunması, daha sonraki aşamalarda ve ileriki yaşantısında karşılaşması muhtemel pek çok sorunu ortadan kaldıracaktır. Bu noktada öğrencilerin doğru çalışma prensipleri kazanabilmeleri için yönlendirilmeleri gerekir. Çünkü doğru yönlendirme sayesinde etkili bir çalma becerisine sahip olurlar.

Ercan (2006), etkili alıştırma yapma konusunda faydalı olabilecek bazı önerilerde bulunmuştur, bunlar aşağıdaki gibi sıralanabilir.

- 1- Yapılması istenilen çalışmaların deftere yazılması
- 2- Çalışma sürelerinin akıllı kullanılması
- 3- Yavaş çalışma alışkanlıklarının kazanılması
- 4- Birlikte çalma alışkanlıklarının kazanılması
- 5- Ebeveynlerin derste bulunmasının sağlanması
- 6- Çalışılacak parçaların seçimine özen gösterilmesi

YÖNTEM

Amaç

Bu çalışmanın amacı piyano eğitiminde alıştırma çalmanın öğrenci başarısı üzerindeki etkilerini belirlemek ve yolla alıştırma çalmanın önemini vurgulamaktır.

Evren, Örneklem ve Çalışma Grubu

Çalışmanın evrenini Anadolu Güzel Sanatlar Liselerinde piyano eğitimi alan lise 3. ve 4. sınıf (11. ve 12. sınıf) öğrencileri, örneklemi ise Trabzon Anadolu Güzel Sanatlar Lisesi 3. ve 4. sınıfta piyano eğitimi alan öğrenciler oluşturmaktadır. Uygulama için oluşturulan çalışma grubu ise belirtilen örneklem içerisinde seçilen 4 öğrenciden oluşmuştur. Deney ve kontrol grubu olarak ayrılan gruplarda ikişer öğrenci yer almıştır.

Verilerin Toplanması

Yapılan çalışmada öncelikli olarak piyano eğitimi ve alıştırma çalma konularında literatür taraması yapılarak, bu konudaki muhtemel kaynaklara ulaşılmaya çalışılmıştır. Literatür taraması sonucunda konu ile ilgili çok sayıda makale olmadığı tespit edilmiş ve var olan kaynaklardan faydalanılarak uygulama süreci şekillendirilmiştir. Uygulama sürecinde ilk olarak deney ve kontrol grubunu oluşturacak öğrencilerin tespiti yapılmıştır. Deney ve kontrol grubunu oluşturan öğrencilerin seçiminde her grup için 11. ve 12. sınıftan birer öğrenci belirlenmiştir. Öğrenci seçiminde ders öğretmenlerinin görüşü doğrultusunda seçim yapılmaya dikkat edilmiştir. Yapılan tespit sonrasında öğrencilerle nasıl bir deneysel desen üzerinde çalışılacağı belirlenerek, hafta içerisindeki planlaması ortaya konulmuştur. Üçüncü olarak değerlendirmeye alınacak olan eser ve deney grubu ile eser öncesinde çalışılacak alıştırma parçası belirlenmiştir. Çalışmada eser olarak, BAĞIROV N. (1997), "Azerbaycan Halk Dansları" kitabından "Novruzu" isimli parça tercih edilmiştir. Eser öncesinde çalışılacak

alıştırma olarak ise Hanon C. L. (1979) “Il Pianista Virtuoso, 60 Esercisi” kitabından, 2 No’lu çalışma tercih edilmiştir. Çalışmada tercih edilen parça, literatüre kazandırılmış fakat öğrenciler tarafından daha önce çalınmamış ve hakkında bilgi sahibi olmadıkları bir eser olması sebebiyle kullanılmıştır.

Çalışma sürecinde kullanılacak eserin, egzersizin ve çalışma saatlerinin belirlenmesini takiben deney ve kontrol grubu ile birlikte uygulamaya geçilmiştir. İlk olarak kontrol grubu öğrencileri ile, daha sonra da deney grubu öğrencileri ile “Novruzu” isimli parça çalışılmıştır. Her öğrenci ile 10 dakika ara verilerek, yarım saatlik iki çalışma halinde yapılan uygulama sonrasında, ön değerlendirme yapılmıştır. Her iki gruba yönelik ön değerlendirme sonucunda, grup öğrencilerinin aldıkları puanların birbirine yakın olduğu gözlenmiştir. Bu durum denemeye alınan öğrencilerin, piyano çalma becerisi açısından eşit düzeyde olduğunu göstermektedir. İlk çalışmadan 3 gün sonra yine önce kontrol grubu, daha sonra deney grubu ile son uygulama yapılmıştır. Son uygulamada kontrol grubunu oluşturan öğrencilerden, alıştırma yapmaksızın “Novruzu” isimli parçayı çalmaları istenmiştir. Öğrencilerin bu performansı son test olarak değerlendirilmiş ve deney grubuyla yapılan uygulamaya geçilmiştir. Deney grubu ile yapılan uygulamada ilk olarak öğrencilerden Hanon 2 No’lu alıştırmayı 5 dakika çalışmaları istenmiştir. Yapılan alıştırma çalışması sonrasında öğrenciler “Novruzu” isimli parçayı çalmışlardır. Çalışma süresince deney ve kontrol gruplarının ilk ve son performansları kamera ile kayıt altına alınmıştır. Çalışma sonucunda elde edilen görüntüler yardımıyla, deney ve kontrol grubunu oluşturan öğrencilerin performansları bu çalışma için geliştirilen ölçek yardımıyla değerlendirilerek puanlanmıştır. Geliştirilen ölçekteki kriterler, çalışma için seçilen parçanın temel özellikleri dikkate alınarak belirlenmiş ve puan dağılımları da yine kriterlerin parça içerisindeki etki ve önem durumuna göre dağılmıştır.

Verilerin Analizi

Yapılan uygulama ve ortaya çıkan öğrenci performanslarının ölçek yardımıyla puanlanmasını takiben, istatistik analiz sürecine geçilmiştir. İstatistik analiz sürecinde ilk olarak öğrenci performanslarından elde edilen puanlar için normallik dağılım testi uygulanmıştır. Normallik dağılım testi sonucunda gerçekleşen dağılımın, normal sınırlar içerisinde olmadığı anlaşılmıştır. Bu sebeple öğrenci puanları arasındaki değerlendirmede, parametrik olmayan (non-parametric) test uygulanması kararlaştırılmıştır. Öğrencilerin ilk ve son çalma puanları arasındaki ilişkinin belirlenmesinde Mann Whitney-U testi kullanılmıştır. Yapılan U testi ile deney ve kontrol grubu öğrencilerinin gruplar arası karşılaştırmaları hem ilk, hem de son test puanları ile yapılmıştır. Elde edilen sonuçlar gruplar arası anlamlılık düzeylerine göre yorumlanmıştır. Yapılan istatistik analizlerde SPSS paket programı kullanılmış, gruplar arası anlamlılık düzeyi de $p < .05$ olarak kabul edilmiştir.

BULGULAR ve YORUM

Bu bölümde uygulama süreci ve uygulama süreci sonunda yapılan kayıtlar yardımıyla elde edilen verilerin, istatistik analizler sonucu oluşan bulguları tablolaştırılarak yorumlanmıştır. İstatistik analizlerde uygulanan U testi haricinde, öğrencilerin ölçek üzerindeki kriterlere göre aldıkları toplam puanlar da tablolaştırılarak yorumlanmıştır. Gruplar arasındaki ölçümler öncesinde uygulanan normallik dağılımı sonuçları ise, normal dağılımda bulunmadığından tablolaştırılmaya gerek duyulmamıştır.

Tablo 1. Öğrencilerin Öntest Başarı Puanları

DEĞERLENDİRME BASAMAKLARI	Kontrol Grubu		Deney Grubu	
	1.	2.	1.	2.
	Öğrenci	Öğrenci	Öğrenci	Öğrenci
Sesleri temiz ve doğru çalabilme.	18.2	18.8	17.2	19.1
Ritm kümelerini doğru çalabilme.	16.5	17.5	18.1	15.8
Ölçülerde bütünlük sağlayabilme.	10	10	12	10
“Staccato” ve “Legato” tekniğini uygulayabilme.	8.2	7	8	7,2
Eşgüdüm (iki eli uyumlu çalabilme)	27	24,5	25	26,2
TOPLAM	79.9	77,8	80.3	78,3

Tablo 1’de yer alan veriler incelendiğinde, deney ve kontrol grubu öğrencilerinin esere yönelik puanlarının yakın düzeyde gerçekleştiği görülmektedir. Deney ve kontrol grubu öğrencilerinin ortalama puan dağılımının 77,8 ile 80,3 arasında olduğu ve birbirine oldukça yakın düzeyde gerçekleştiği anlaşılmaktadır. Öğrencilerin ölçeği oluşturan basamaklardan aldığı puanların da birbiri içerisinde yaklaşık sonuçlar verdiğini söylemek mümkündür. Her iki grupla yapılan çalışma süreci sonucunda öğrenciler, “Novruzu” parçasında benzer performanslar sergilemiştir.

Tablo 2. Öğrencilerin Sontest Başarı Puanları

DEĞERLENDİRME BASAMAKLARI	Kontrol Grubu		Deney Grubu	
	1.	2.	1.	2.
	Öğrenci	Öğrenci	Öğrenci	Öğrenci
Sesleri temiz ve doğru çalabilme.	18.5	17.8	17.5	19.5
Ritm kümelerini doğru çalabilme.	16.5	17.5	18.1	15.8
Ölçülerde bütünlük sağlayabilme.	7	4	9	9
“Staccato” ve “Legato” tekniğini uygulayabilme.	5.2	5,6	9	7,2

Eşgüdüm (iki eli uyumlu çalabilme)	20,8	20,5	26	26,2
TOPLAM	68	65,4	79,6	77,7

Tablo 2 incelendiğinde, öğrencilerin öntest puanlarına göre bazı farklılıklar olduğu anlaşılmaktadır. Alıştırma yapmaya bağlı olarak farklılaşan puanların, deney grubu yönünde eğilim gösterdiği görülmektedir. Kontrol grubu öğrencilerinin puanlarının, öntest puanlarına göre kısmen azaldığı tespit edilmiştir. Bu durum, kontrol grubu öğrencilerinin ilk çalma süreci sonrasında verilen ara ve alıştırma çalmamış olmalarına bağlı olarak gelişmiştir. Diğer yandan deney grubu öğrencilerinin, öntest puanlarıyla çok yakın düzeyde bir eğilim ortaya koyduğu anlaşılmaktadır. Kayda değer olmayan bir puan kaybı yaşayan deney grubu öğrencilerinin, kontrol grubu öğrencilerine göre daha başarılı olduğunu söylemek mümkündür. Ölçeği oluşturan değerlendirme basamaklarından alınan puanlara göre yapılan incelemede de deney ve kontrol grupları arasında hissedilebilir bazı farklar olduğu anlaşılmaktadır. Özellikle çalışılan esere verilen üç günlük aranın bütünlük, teknik ve eşgüdümlü çalma basamaklarında kısmen farklar oluşturduğu gözlenmiştir. Bu durum alıştırma çalmanın oluşması muhtemel bazı kayıpları belli düzeyde aza indirdiği işaret etmektedir.

Tablo 3. Deney ve Kontrol Gruplarının Öntest ve Sontest Puanlarına Yönelik “Mann Whitney-U” Testi Sonuçları

Öntest					
Gruplar	N	\bar{X}	SS	U	p
Kontrol	4	2,20	1,21	1,00	,439
Deney	4	2,80			
Sontest					
Gruplar	N	\bar{X}	SS	U	p
Kontrol	4	1,50	1,32	,000	,121
Deney	4	3,50			

Yapılan araştırmaya yönelik istatistik analiz sonuçlarının yer aldığı tablo 3’te, öğrencilerin performansları gereği aldıkları puanlara ait U testi sonuçları yer almaktadır. Öntest ve sontest olarak iki bölümden oluşan tablodaki veriler incelendiğinde, tablo 1 ve tablo 2’de yer alan sonuçlarla benzerlik taşıdığı görülebilmektedir. Öğrencilerin öntest puanlarına bağlı U testi sonuçlarına göre, gruplar arasında $p < .05$ düzeyine göre anlamlı bir fark oluşmadığı ($U = 1,00$) tespit edilmiştir. Tablo 1’de yer alan verilerle karşılaştırıldığında, öntest sürecinde gruplar ve öğrenciler açısından farklılık olmadığı ortaya çıkmaktadır.

Öntest ölçümüne ait ortalama değerinin de ($\bar{X} = 2,20 - 2,80$) yakın düzeyde gerçekleşmesi, gruplar arasında denklik olduğu sonucunu desteklemektedir. Dolayısıyla yapılan deneme öncesinde gruplar ve öğrenciler arası denkliğin sağlandığını söylemek mümkündür.

Tablo 3'te sontest sürecine ait veriler incelendiğinde, gruplar arasında farklılıkların ortaya çıktığı anlaşılmaktadır. Tablo 2'de yer alan değerler dikkate alındığında, öğrencilerin puanları arasında gruplar açısından bir açılma gerçekleştiği gözlenmektedir. Öğrencilerin başarı puanları karşılaştırıldığında, yaklaşık 10 ile 12 puan aralığında bir değişme gerçekleştiği görülebilmektedir. Sontest sürecine yönelik istatistik sonuçlar incelendiğinde ise, gruplar arasında anlamlı bir fark oluştuğu anlaşılmaktadır. Yapılan analizlerde gruplar arasında $p < .05$ düzeyine göre ($U = .000$) anlamlı bir fark oluştuğu ortaya çıkmaktadır.

Ortalama değerleri ($\bar{X} = 1,50 - 3,50$) incelendiğinde ise gruplar arasında meydana gelen anlamlı farkın, deney grubu yönünde olduğu anlaşılmaktadır. Analiz sonuçlarına göre oluşan anlamlı eğilimin deney grubu yönünde gerçekleşmesi, alıştırma çalışmanın deney grubunu oluşturan öğrencilerin başarısına etki ettiğini göstermektedir. Öntest sürecinde oluşmayan bu fark, deneysel çalışma süreci olan sontest ölçümlerinde ortaya çıkmıştır.

TARTIŞMA ve SONUÇ

Piyano eğitiminde alıştırma çalışmak, öğrencilerin çalışacak eser öncesinde ısınmasını ve belli oranda mukavemetinin artmasını sağlayacaktır. Öğrenci bu yolla kendini daha hazır hissederek, eserin ilk tekrarlarında kaybedeceği ısınma ve hazırlanma aşamalarında zaman kazanacaktır. Yapılan çalışmada elde edilen veriler, piyano eğitiminde alıştırma çalışmanın bilinen faydalarının yanında deneysel ve istatistiksel anlamda desteklenmesini sağlamıştır.

Yapılan öntest ve sontest uygulamalarından elde edilen veriler değerlendirildiğinde, gruplar arasında alıştırma çalışmaya bağlı gelişen farklılıklar kendini göstermiştir. Başlangıçta yapılan öntest uygulamasında, öğrencilerin aşağı yukarı aynı büyüklükte puanlar aldığı, diğer bir deyişle ilk çalışmada elde edilen sonuçlar düzeyinde eşit oldukları söylenilebilir. Öntest süreci sonrasında geliştirilen ölçek yardımıyla yapılan puanlamada, öğrencilerin değerlendirme basamaklarında birbirine yakın düzeyde puanlar aldığı gözlenmektedir. Dolayısıyla öğrencilerin ilk süreçte benzer noktalarda benzer hatalar yaparak eşit düzeyde performans sergilediğini söylemek olasıdır. Öğrencilerin öntest puanlamasından aldığı toplam puanları da birbirine yakın düzeydedir. Bu durum uygulama öncesi öğrencilerin ve özellikle grupların birbirine eşit olduğunu ortaya koymaktadır. Deneysel uygulama öncesinde grupların denkliliği, yapılacak uygulamanın sağlıklı olması açısından önemlidir.

Sontest uygulamasında öğrencilerin ortaya koyduğu performans, özellikle deney grubu yönünde farklılaşmıştır. İstatistik ölçümler ve öğrencilerin aldığı puanlar

incelendiğinde, gruplar arasında deney grubu yönünde bir eğilim olduğu görülmektedir. Ortaya çıkan sonuç, alıştırma çalmak suretiyle çalıştığı eseri sergileyen öğrencilerin, diğer öğrencilere oranla daha başarılı olduğu sonucunu desteklemektedir. Kontrol grubu ile alıştırma çalınmamış olması, bu grubun puanlarının deney grubuna göre daha düşük sonuçlanmasında etken olmuştur. Diğer yandan deney grubunun puanlarının kısmen farklılaşmasını sağlayan unsurun, alıştırma yaparak çalışmaya başlamak olduğu görülmektedir. Deney grubu, kontrol grubuna göre alıştırma çalarak esere başlamanın avantajından faydalanmıştır.

Çalışma sonucunda elde edilen veriler, eser çalışmaya başlamadan evvel alıştırma çalmanın, öğrencilerin başarı düzeylerine belli oranda etki ettiğini göstermiştir. Piiano eğitiminde alıştırma çalmanın bilinen faydalarının yanında, bu faydaların istatistiksel açıdan bir ispatı niteliğinde olan deneysel uygulama süreci sonucunda, istenilen veriler büyük çapta ortaya çıkarak etkisini göstermiştir. Bu yolla piiano eğitiminde alıştırma çalmanın, deneysel anlamda etkinliği ortaya konulmaktadır. Öğrencilerin alıştırma çalan ve çalmayan öğrenciler olarak (deney ve kontrol) her iki grupta değerlendirildiği çalışmada, tüm otoritelerce etkisi kabul edilmiş olan alıştırma çalmanın olumlu etkisi, uygulama süreci sonunda hissedilmiştir.

Yapılan çalışma sonucunda, piiano eğitiminde alıştırma çalmanın etkisinin hissedilir düzeyde olduğu ve piiano eğitimi sürecinde teknik gelişime ve eser çalma kalitesine etki ettiği görülmüştür. Dolayısıyla öğrencilerin piiano eğitimi sürecinde alıştırma çalmaya teşvik edilmesi, alıştırma çalmalarının sağlanması ve böylece çaldıkları etüt yada eserlere yönelik kalitenin artırılmasına ön ayak olunması gereklidir. Bu noktada önemli olan unsurlardan biri, alıştırmaların sadece parça öncesi bir ısınma aktivitesi olmadığıdır. Kimi zaman etütler kadar etkin olabilen bazı alıştırmalar, genellikle teknik gelişime de katkı sağlar. Uygun alıştırmaların uygun parça yada etütlerle birlikte düşünülmesi, öğrencinin çalma becerisini ve gücünü arttıracaktır. Piiano eğitiminde alıştırma çalma sürecinde asıl önemli olan nokta, öğrencilerin bu konuda bilinçlendirilmesidir. Her öğrencinin kendi öğrenmesinden sorumlu olduğu ve sonraki yaşamında eğitimci denetimine tabi olmayacağı düşünülürse, piiano eğitiminin temel gerekleri konusunda bilgi ve bilinç sahibi olmaları esastır.

KAYNAKLAR

- Bağçeci, S. E. (2005). Piiano Eğitiminin 2. Yarıyılına İlişkin Analitik Yaklaşımlar, *Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 15(2), 147-161.
- Bangert, M. ve Altenmüller, E. O. (2003). Mapping perception to action in piano practice: a longitudinal DC-EEG study, *BMC Neuroscience*, 4(26), 1-14.
- Chang, C. (2006). *Fundamentals of Piano Practice*, Second Edition, Londok, UK, Anonymous Volunteer.
- Chunk, W. J. (2006). Self Regulated Learning in Piano Practice on Middle School Piano Majors in Korea, Unpublished EdD Thesis, Columbia University, USA.

- Demirova, G. (2008). Piyano Eğitiminde Gam Tekniği Üzerine Düşünceler, *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 8(15), 14-23.
- Ercan, N. (2006). Piyano Eğitiminde Alıştırma Yapmanın Önemi ve Bazı Öneriler, *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 7(12), 104-108.
- Ercan, N. (2008). *Piyano Eğitiminde İlke ve Yöntemler*, Sözkese Matbaası, Ankara.
- Ekinci, H. (2004). Müzik Öğretmeni Adaylarının Piyano Eğitimine İlişkin Düzeye Uygun Teknik Alıştırma Metodu Sorunu, *Musiki Muallim Mektebinden Günümüze Müzik Öğretmeni Yetiştirme Sempozyumu*, 7-10 Nisan, Süleyman Demirel Üniversitesi, Isparta.
- Goebel, W. ve Widmer, G. (2006). Unobtrusive Practice Tools for Pianists, *9th International Conference on Music Perception and Cognition*, 22-26 August, Bologna, Italy.
- Highben, Z. ve Palmer, C. (2003). Effects of Auditory and Motor Mental Practice in Memorized Piano Performance, *Bulletin of the Council for Research in Music Education*, 159, 58-65.
- Huang, F. T. (2007). Preschool Piano Methods and Developmentally Appropriate Practice, Unpublished PhD Thesis, University of Missouri, Columbia, USA.
- Nielsen, S. (2001). Self-regulating Learning Strategies in Instrumental Music Practice, *Music Education Research*, 3(2), 155- 167.
- Parish, D. (1997). Go Practice the Piano, *Mothering*, 85, 76-79.
- Tufan, E. (2004). Geleneksel Makamlar Kullanılarak Yazılan Etütlerin Piyano Eğitimi Açısından Önemi, *Gazi Üniversitesi, Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 24(2), 65-77.
- Weaver, J. L. (2005). The Role Of Goals and Practice Steps in Piano Practice Assignments, Unpublished Master Thesis, Bowling Green State University, USA.

SUMMARY

In Piano Education, one of the important parts of musical instrument training, individuals should practice in order to develop practicing skills. Technical etudes, musical scale studies and preparatory practicing have vital importance in terms of playing piano skills and technical development of the students. Considering that there is a study, an etude or an exercise for all kinds of technical or musical elements in piano education, the importance of true perception of the concept practicing will come forth because piano education process has a different instruction style in itself. Accordingly, this case pioneers the piano education to become an important part of the music education.

The population of the study is 3rd and 4th class (11th and 12th grade) students receive piano education in Anatolian Fine Arts High Schools and the sample of the study is 3rd and 4th class (11th and 12th grade) students receive piano education in Trabzon Anatolian Fine Arts High School.

In this study, literature review was primarily done about the piano education and practicing, and the sources related to these issues were found. In application process, the students who will form the experimental and control groups were defined first. Then what kind of experimental design will be used with the students was determined and its plan was identified within the week. Thirdly,

piano piece that will be assessed and the practice song that will be practiced by the experimental group before piano piece were selected. As a musical work, the song named “Novruzu” from the book “Azerbaijan Folk Dances” by BAĞIROV N. (1997) was chosen. As a practice before the musical work, 2 numbered song from the book “II Pianista Virtuoso, 60 Esercisi” by Hanon C. L. (1979) was chosen.

After determining the musical work, exercises and study hours, the application started with the experimental and control groups together. The song named “Novruzu” was studied firstly by the control group students and then, it was studied by the experimental group students. By giving each student a ten-minute break, the application carried out by two activities of half an hour, and then, the preliminary assessment was made. 3 days after the first study, the last application carried out with first control group and then the experimental group. In the last application, the control group students were required to play the song named “Novruzu” without practice. This performance of the students was regarded as the last test and then, the application carried out with the control group was next. In the application carried out with the control group, firstly, the students were required to play the exercise numbered 2 Hanon for 5 minutes. After the exercise test, the students played the song named “Novruzu”. During the study, the first and last performances of the experimental and control groups were recorded with the camera.

Following the application and the grading of student performances the study proceeded with the statistical measurement process. During the process of statistical measurement, firstly a normal distribution test was applied for the grades obtained from the student performances. It was seen that the distribution obtained as a result of the normal distribution test was not within the normal boundaries. Accordingly, it was decided that a nonparametric test should be used for the evaluation between student grades. In order to determine the relationship between students’ first playing and last playing grades, the Mann Whitney-U test was used. With the U test which was administered the comparisons between the control and experimental groups for both pre-test and post-test scores. The results obtained were interpreted according to the between groups significance levels. SPSS program package was used for the statistical measurements and the significance level between groups was determined to be $p < .05$.

In the first application, it can be seen that the average grade distribution of experimental and control groups is between 77,8 and 80,3 and very close to each other. It could also be stated that the grades students obtained from the steps making up the scale came out to be close results. At the post-test process, the grades showing variability as a result of the application showed a tendency towards the experimental group. It was observed that the scores of the control group students decreased compared to the pretest scores. This situation happened as a consequence of the fact that the control group students did not play any exercise pieces and that there was a break after the first playing session. On the

other hand, it can be seen that the experimental group students have showed a tendency very close to the pre-test scores. The fact that the significant tendency produced as a result of the observation results happened in the direction of the experimental group, indicates that the study affected experimental group students' success in a positive way. This difference which did not come out in the pretest process was came out in the post-test observations.

When the data obtained from pre-test and post-test treatments were evaluated, the differences which happened due to the treatment factor become apparent. It can be stated that students obtained approximately similar scores from the pre-test treatment, in other words that they were equal in terms of results obtained. The performance of students at the post-test differentiated especially towards the experimental group. An examination of the statistical measurements and scores obtained by students reveals that there is a tendency towards the experimental group. The result gives support to the idea that students who played their piece through practicing a piece were more successful than other students. That exercise pieces were not played by the control group caused this group to obtain lower scores compared to the experimental group. On the other hand, the factor which caused the scores of the experimental group students to differentiate at an extent was that they started playing by exercising. The experimental group took the advantage of starting the piece by playing an exercise compared to the control group. As a result of the study, it was determined that the effect of playing exercise pieces was significant in piano instruction and that it affected technical development and playing quality during the piano instruction process. Accordingly, students should be encouraged to play exercise pieces during their education and in this way contribute to the quality of the etudes or pieces they play.